

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău
Judecător: A. Cucerescu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: I. Cimpoi, N. Simciuc, V. Pruteanu

Dosarul nr. 3ra-145/17

ÎNCHEIERE

15 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către T.V. reprezentat de către avocatul Rașcov Serghei,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de T.V. împotriva Biroului migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de T.V. reprezentat de către avocatul Rașcov Serghei și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 26 iulie 2016,

c o n s t a t ă

La 25 aprilie 2016, T.V. reprezentat de avocatul Rașcov Serghei (mandat nr. 0924516) s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Biroului migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 18 aprilie 2016, Biroul migrație și azil a emis decizia nr. 33 cu privire la returnarea sa de pe teritoriul Republicii Moldova. Drept temei de emitere a deciziei a servit faptul că, șederea sa pe teritoriul Republicii Moldova a devenit ilegală pe motiv că la 14 aprilie 2016, a fost depistat faptul că desfășoară activitate de muncă fără permis de ședere.

Menționează că nu este de acord cu decizia enunțată, deoarece el nici într-un fel nu a desfășurat activitatea de muncă pe teritoriul Republicii Moldova. Astfel, susține că nu există nici un act, care să confirme faptul că în privința sa a fost depistată activitatea de muncă pe teritoriul Republicii Moldova fără permis de ședere.

Consideră că pîrîtul a interpretat eronat situația.

Indică că, cetățenii Ucrainei se pot afla pe teritoriul Republicii Moldova fără viză timp de 90 de zile neîntrerupt. El s-a aflat în Moldova în luna februarie 2016 în deplasare în interes de serviciu, reprezentînd interesele SRL „TD DNEPRO PLAST” din Ucraina, deoarece pînă la 31 martie 2016 a fost angajat și activa în funcția de șef adjunct al Direcției privind dezvoltarea regională din cadrul SRL „TD DNEPRO PLAST” Ucraina. Acest fapt este confirmat și prin materialele cauzei

contravenționale, acumulate de către pîrît, precum și prin explicațiile date de către Andrei Macheenco, manager de import al ÎCS „Europlast-Chișinău” SRL din Moldova.

Invocă, că după demisia sa din cadrul SRL „TD DNEPRO PLAST” din Ucraina (31 martie 2016), el, avînd experiență în domeniul ambalajului PET din anul 2008, a avut intenția de a înregistra împreună cu Vladimir Stasiv, cetățeanul Ucrainei, o întreprindere similară în Republica Moldova pe numele său pentru a desfășura activitatea de antreprenariat în Republica Moldova prin importul și vînzarea pe teritoriul Republicii Moldova a producției (ambalaj PET) companiei SRL „TD DNEPRO PLAST” din Ucraina. Cu acest scop la 14 aprilie 2016, el a avut o întîlnire și negocieri cu directorul SRL „Geliber” din or. Sîngerei. Aceste fapte sunt dovedite prin explicațiile sale și ale directorului SRL „Geliber”, Vasile Bejenari.

Menționează că în toată perioada aflării în Republica Moldova, el nu a semnat și nu a încheiat nici un contract și nu a efectuat nici o tranzacție.

Indică că, conform art. 71 din Codul muncii, munca nedeclarată este interzisă. Prin muncă nedeclarată se înțelege orice muncă prestată de o persoană fizică pentru și sub autoritatea unui angajator fără a fi respectate prevederile prezentului cod referitoare la încheierea contractului individual de muncă. Contractul individual de muncă este înțelegerea dintre salariat și angajator, prin care salariatul se obligă să presteze o muncă într-o anumită specialitate, calificare sau funcție, să respecte regulamentul intern al unității, iar angajatorul se obligă să-i asigure condițiile de muncă prevăzute de prezentul cod, de alte acte normative ce conțin norme ale dreptului muncii, de contractul colectiv de muncă, precum și să achite la timp și integral salariul (art. 45 din Codul muncii).

Afirmă că, din sensul normelor citate rezultă cert că activitatea de muncă poate fi desfășurată numai la vreun angajator (întreprindere) cu încheierea obligatorie a contractului individual de muncă într-o anumită specialitate. La caz, nu a fost stabilit la care anume angajator a fost desfășurată activitatea de muncă, în ce funcție, ce fel de muncă a fost prestată.

Menționează că el niciodată nu a fost angajat în Republica Moldova.

Consideră, că în acțiunile sale lipsesc careva semne a noțiunii „activitatea de muncă”, care au determinat șederea sa pe teritoriul Republicii Moldova ca ilegală. Nicum nu a fost stabilit faptul practicării ilegale a unei activități de muncă de către el pe teritoriul Republicii Moldova.

Solicită anularea deciziei nr. 33 din 18 aprilie 2016 de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova, emisă de către Biroul migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 26 iulie 2016, a fost respinsă integral ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Roșcov Serghei în interesele lui T.V. către Biroul migrațiune și azil cu privire la anularea deciziei nr. 33 din 18.04.2016.

La 11 august 2016, T.V. reprezentat de către avocatul Serghei Rașcov a declarat apel împotriva hotărîrii primei instanțe, completîndu-l la 17 octombrie 2016, a solicitat admiterea apelului, casarea hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2016, s-a respins apelul declarat de către T.V. reprezentat de către avocatul Rașcov Serghei și s-a menținut hotărîrea Judecătorei Centru municipiul Chișinău din 26 iulie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui T.V. împotriva Biroului migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 23 decembrie 2016, în termenul prevăzut de lege, T.V. reprezentat de către avocatul Rașcov Serghei (mandat nr. 0924516) a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, indicînd că soluția instanțelor rezultă din aplicarea greșită și interpretarea eronată a normelor de drept material, a reiterat motivele de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare.

La 01 februarie 2017, Biroul migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitînd respingerea acestuia.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de T.V. reprezentat de către avocatul Rașcov Serghei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau

alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de T.V. reprezentat de către avocatul Rașcov Serghei ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de T.V. reprezentat de către avocatul Rașcov Serghei se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță